

ΑΙΣΩΠΕΙΑ ΤΕΤΡΑΣΤΙΧΑ
ΕΚ ΚΩΔΙΚΟΣ ΤΗΣ ΕΝ ΑΓΙΩ ΟΡΕΙ ΜΟΝΗΣ ΒΑΤΟΠΕΔΙΟΥ

Εις τὰς συλλογὰς Αἰσωπείων μύθων τὰς ὑπ' ἐμοῦ ἐκδοθεῖσας ἐν τῷ Νέῳ Ἑλληνομνήμονι Τόμ. Ζ' σ. 49 κ. ἐ. προσθέτω ἐνταῦθα καὶ ἐτέραν ἐκ τῶν φ. 176⁶ κ. ἐ. τοῦ ὑπ' ἀρ. 13 κώδικος τῆς ἐν Ἀγίῳ ὄρει εὐαγοῦς μονῆς Βατοπεδίου, γεγραμμένου τὸν δέκατον πέμπτον αἰῶνα. Οἱ μῦθοι οὗτοι ἐπιγράφονται ἐν τῷ κώδικι *Mύθοι αἴσοποι λαμβικοὶ τετράστυχοι βραβίου*. Ἐν δὲ τῷ τέλει αὐτῶν φέρονται τάδε· Τέλος τῶν τοιούτων στίχων. Κατὰ ταῦτα προσγράφονται μὲν εἰς τὸν Βάβριον, οὐ τὸ ὄνομα παρεφθάρη εἰς βραβίου, καθ' ἀλλαχοῦ εἰς βαρβάρου¹, ἀλλὰ ἀνήκουσι τοῦτο μὲν εἰς τὴν συλλογὴν τὴν ἀλλως γνωστὴν ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ διαχόνου Ἰγνατίου, τοῦτο δὲ εἰς τὰ κατὰ τὴν τοῦ Καρόλου Φρειδερίκου Müller ἐκδοσιν *Tetristicha a versificatoribus recentioris aetatis conglutinata*². Καὶ περιέχονται μὲν τινα τούτων ἐν ἀλλοις τε κώδιξι καὶ ἐν τῷ τοῦ Δοχειαρίου 287³, εἶναι δὲ γένη ἐν αὐτοῖς παράδοσις λίαν ἐσφαλμένη καὶ συμπίπτει τὸ πλειστον πρὸς τὴν τοῦ Βερολινείου κώδικος 46, καθ' ἀλλαχοῦ γίνεται δῆλον ἐκ τῶν παρὰ τῷ Müller σημειουμένων διαφόρων γραφῶν. Χρήσιμον δὲ οὐχ ἥττον ὑπέλαβον τὴν ἐκδοσιν αὐτῶν πρὸς ἐπαύξησιν τοῦ κριτικοῦ ὀλεκοῦ τῶν Αἰσωπείων μύθων. Καὶ ἐν μὲν τῇ καταγραφῇ τοῦ κειμένου ἐπεζήτησα τὸν συνδυασμὸν τοῦ δρῦοῦ ἐν τῃ γλώσσῃ καὶ τῷ μέτρῳ πρὸς τὴν κατὰ τὸ δυνατὸν ἔμμονήν εἰς τὰς γραφὰς τοῦ κώδικος (B), δικού δὲ ταῦτα δὲν εὐωδούντο, προέκρινα τὰς ὑπὸ τοῦ Müller (Cr = παρὰ τῷ Crusius) προτιμηθείσας γραφάς.

¹ Τὸ Νέον Ἑλληνομνήμονος Τόμ. Ζ' σ. 50.

² Παρὰ τῷ Otto Crusius Buhrii Fabulae Aesopicae, Ἡ Λειψία. 1897 σ. 264 κ. ἐ., 286 κ. ἐ.

³ Τὸ Νέον Ἑλληνομνήμονος Τόμ. Ζ' σ. 50 κ. ἐ., 59 κ. ἐ.

Περιττὸν δ' ἐθεώρησα νὰ προσθέσω καὶ τὰς ἄλλας πολλὰς καὶ ποικίλας γραφὰς τῶν λοιπῶν χωδίκων, ἀς δὲ βουλόμενος εὑρίσκει ἐν ταῖς κριτικαῖς σημειώσεσι τῆς ἐκδόσεως Müller, πλὴν τοῦ προμνημονευθέντος χώδικος τῆς μονῆς Δοχειαρίου (Δ), οὐδὲ ὁ ἀντίστοιχος μύθος, διου τοιούτος ὑπάρχει, ἐδηλώθη ὑπὲρ ἔμου ἐν παρενθέσει πρὸς τῷ τοῦ Ἰγνατίου ἡ τῶν Tetrasticha κατὰ τὴν παρὰ Crusius ἐπεξεργασίαν τοῦ Müller.

'Ἐν τέλει σημειωτέον, δτὶ οἱ ἀραβίκοι ἀριθμοὶ τῶν μύθων προσετέθησαν ὑπὲρ ἔμου. Καὶ τοῦτο δὲ παρατηρητέον, δτὶ τὰ ἐπιμύθια ἐν ταύτῃ τῇ συλλογῇ προτάσσονται τῶν μύθων, καθ' ᾧ ἐν τῇ τος Δοχειαρίου, προηγεῖται δ' αὐτῶν ἐν τοῖς ἀριθμοῖς 2, 4-10, 12, 13, 15-52, 56 καὶ 59 συνήθως τὸ "Οὐ, ἀνθ'" οὐ ἐν τοῖς ἀριθμοῖς 3, 11 καὶ 14 φέρεται γεγραμμένον Τδ. Περιττὸν δὲ ὑπέλαβον νὰ παραθέσω ἐν τοῖς ἐπιμυθίοις τὰς ἔξι ἄλλων χωδίκων διαφοράς.

'Ἐπι τῇ εύκαιρίᾳ ταύτῃ διορθωθήτωσαν ὡδεὶς εἰς ἔξῆς παρόματα τῶν ἐν τῷ Νέῳ Ἑλληνομυήμονι Τόμ. Ζ' σ. 49 κ. ε. Αἰσωπείων μύθων. 'Ἐν σ. 52 στ. 16 ἀντὶ Διονυσίου γρ. Δοχειαρίου, ἐν σ. 52 στ. 24 ἀντὶ Διονυσιακοῦ γρ. Δοχειαρικοῦ, ἐν σ. 60 ἀρ. 5 ἐν τῷ Ἐπιμυθίῳ ἀντὶ τάου γρ. τά, ἐν σ. 62 ἀρ. 11 στ. 3 ἀντὶ ἔμου γρ. ἔξ ἔμου, ἐν σ. 62 ἀρ. 14 ἀντὶ Ἰγνατίου 24 γρ. Ἰγνατίου 6 καὶ ἀντὶ σ. 273 γρ. σ. 266, ἐν σ. 65 ἀρ. 24 ἐν ταῖς διαφόροις γραφαῖς ἀντὶ τοῖς: τοῖων Cr. γρ. τοῖους Cr.: τοῖων.

1 (Δοχειαρίου 1. Ἰγνατίου 1. Crusius σ. 264).

Εἰς τὸ ἐπ' ἀρεταῖς οὐ δεῖ σεμνύνεσθαι.

'Ανδρὸς ποσὶ πατεῖτο πέτρινος λέων,
καὶ τις λέοντι φησι «τὴν ἴσχὺν βλέπεις;».
«Ἄλλ' εἰ λέοντες, εἶπεν, ἥδεισαν γλύφειν,
πολλοὺς ἀν εἰδες ἀνθρώπους ὄντας λίθους».

1. ποσὶ ΒΔ
2. λέωντι ΒΔ
3. Καθεισαν Cr.: εἴδησαν ΒΔ
4. εἰδες ὄντας ἀνθρώπους ΒCr.: ὄντας εἰδες ἀνθρώπους Δ

2 (Δεκτικοποιηθείς την παραπάνω έκφραση στην παρούσα γλώσσα).

“Οτι άδικοις μη συμφέρεσθαι.

“Εθνει γεράνων πήξε τις απορεύς πάγην,
μεθ’ ὃν πελαργὸν είλευ, ὃς θρύψει μένα

"Ἐφη δ' ἀρετρέος· 'Ως φίλος μὲν εἰ, λέγω
ἀλλ' η πάγη λαβοῦσα σὺν κακοῖς σ' ἔχει.

1. πῆξε Ορ.: πῆξε Δ: ἐπηξέ B τις BCr.: τις Δ 2. εἶλεν Ορ.: εἰ-
λεν B: εἰχεν Δ 3. λέγω Ορ.: λέγων BD 4. σ' προεῖθηκε Ορ.: λέπτει BD

3. (Δοξειαρίου 17. Ἰγνατίου 3. Cursius σ. 265).

Ὥτι ἐν συμφοραῖς μὴ γαστρίζεσθαι.

Κλοιώ λύκος πάγιστον ὄρῳν κύνα

εΔήσας τίς ξέθρεψε τοῦτον ὡδὸν; οὐ οὐρανόν

Κυνηγός». «Άλλα τοῦτο μὴ πάθοι λύκος».

έμοι φίλος λιμός γάρ ή κλοιοῦ βάρος».

- Ἐπιμέλιον:** γαστρίζεσθε 1. κλοιφ BCr.: Ποῦ τις Δ 2. Δῆσας τις
BCr.: δεῖσας τις Δ ὥδ' Or.: ὃς δ' ΒΔ 3. τοῦτο μὴ πάθοι ΔOr.: μὴ
τοῦτο πάθοι Β λύκος ΔOr.: λύκοις Β 4. βάρος Cr.: κόρος ΒΔ

4 (Δοξατίπου 20. Ἰγνατίου 4. Crusius σ. 265).

“Οτι μορθας απ' αρχης διακρουεσθαι.

Λέοντος ὑπνώττοντος αὐγένος μέσον

φ. 177α διέδρα||μεν μῆς, ὃς ἀνίστη συντόμως

Γελᾷς δ' ἀλωπηξ, καὶ λέων ἀπεκριθη

Οὐ μῦν πτεοῦμαι, τὴν ὁδὸν δ' ἀνατρέπω.

- Ἐπιφένειον: Τὸ μορφὰς ἀπαρχῆς διακρούεσθε 2. διέδραμεν Or.: διέδραμε B: ἔδραμε Δ ὃς BOr.: ὁ δ' Α 3. γελᾶ ΔOr.: γελᾷ B καὶ BOr.: ὁ Δ 4. μῆν ΔOr.: μῆν B ὁδὸν δ' Or.: δ' δόδον Δ: δόδον B

5 (Illustration 5. Crusius & 255).

"Οτι διλοτρίοις κακοῖς μὴ ἐπιχαίρειν.

Λέων μάγην ἔστησε πρὸς πιστῷ καμπρῳ

γῆπεις δὲ θηρῶν ἐσκόπευον τὴν ἔριν,

შემდივრებობა უნდა იყოს მარტივი.

φίλους δ' ὑρῶντες ἡστόγυσν τῶν ἐλπίδων

- Ἐπιμέθιον: ἐπιχαίρει 1. ποτῷ Οὐ.: το τον Β 2. γύπταις Οὐ.: γύπταις Β 3. τάχει Β; τάχα Οὐ. 4. φίλους Οὐ.: φίλου Β

6 (Δοχειαρίου 12. Ἰγνατίου 37. Crusius σ. 278).

"Οτι τοῦ πλείονος μὴ ἐρᾶν.

"Ἐτικτε ύρυσσον φόν ὄρνις εἰς ἀπαν,
καὶ τις πλαγηθεὶς χρυσεραστῆς τὴν φρένα
ἔκτεινε ταῦτην χρυσὸν ὡς λαβεῖν θέλων.
Ἐλπις δὲ μεῖζων δώρον ὠλεσσεν τύχης.

1. ἀπαν Cr.B: ἀπαξ Δ 2. καὶ τις ΔCr.: καὶ τις B χρυσεραστῆς ΔCr.: χρυσεραστῆς B 3. ἔκτεινε ΔCr.: ἔκτινε B θέλων Δ: ἀλλοις B: πλέον Cr.: 4. μεῖζων ΔCr.: μεῖζον B ὠλεσσεν Cr.: ὠλεσσε B: ἀλεκει Δ

7 (Ἰγνατίου 7. Crusius σ. 266).

"Οτι ἀδικίας μὴ κατάρχεσθαι.

Τράγῳ προσεῖπεν ἀμπελος «Βλάπτεις σύ με
κίντρων τὰ φύλλα· μὴ γάρ οὐκ ἔστι χλόη;
ὅσον γάρ δὲν βλάψεις, εὑρήσω τάχα
πρὸς θυσίαν σὴν εἰς θεοὺς οἶνον βλύσσαι».

2. μὴ Cr.: μὴ B 3. δέον Cr.: λέπει B 4. θεοὺς Cr.: θεόν B

8 (Δοχειαρίου 23. Ἰγνατίου 8. Crusius σ. 266).

"Οτι μὴ γελᾶν πτῶμα τοῦ πέλας.

Μῆς ἐκφερεν μῦν ἔργον δντ' ἀσιτίας·
οὓς χαλκέες βλέποντες ἔστησαν γέλων.
Ο μῆς δ' ἔτι ζῶν εἰπε· Μεστοι δακρύων,
ώς οὐδὲ μῦν δύνασθε κᾶν τρέφειν ἔνα.

Επιμέθιον: γελᾶν 1. ἐκφερεν Cr.: ἐφέρε Δ: ήγέ τις B δντ' ἀσιτίας ΔCr.: δντα σιτίας B 2. γέλων Cr.: γέλω B: γελῶ Δ 3. μῆς BCr.: μῆς Δ 4. ἔνα τρέφειν Cr.: τρέφειν ἔνα B: ἀνατρέφειν Δ

9 (Δοοχειαρίου 21. Ἰγνατίου 38. Crusius σ. 278).

"Οτι τὸν ἐν ἔξουσιᾳ θυμοῦ δεῖ κρατεῖν.

Λέοντα δορκᾶς ὡς ἴδεν μεμηνότα

φ. 1776 || «Ω μοῖρα Θηρῶν, εἰπεν, ἀθλιωτάτη·

εἰ σωφρονῶν γὰρ δυνατός ἦν λέων,

πῶς οὐ μανεῖς δράσσεις μεστὰ δακρύων;

'Επιμέθιον: Θυμοῦ μὴν 1. ίδεν Cr.: εἶδε ΒΔ 2. ὡς μοῖρα Cr.: ὡς μοῖρα Δ: ὡς μοῖρα Β ἀθλιωτάτη ΔCr.: ἀθλιωτάτη Β 3. εἰ σωφρονῶν BCr.: ίδει φρονῶν Β δυνατός BCr.: δισκάθετος Δ 4. οὐ ΔCr.: οὐχ Ε δράσσεις BCr.: δράσσεις Δ μεστὰ ΔCr.: μετὰ Β

10 (Ἰγνατίου 9. Crusius σ. 267).

"Οτι τὸ ἐν χερσὶ μικρὸν τοῦ ἐλπιζομένου
μείζονος αἱρετώτερον.

Φέρων ποταμοῦ πλησίον κύων κρέας

κύψας ἐαυτὸν εἰς ὄνδωρ ἄλλον βλέπει.

Χανῶν δὲ λοιπὸν τοῦ κάτω λαχεῖν κρέας;

ἀπεστέρητο παντὸς οὐπερ ἑκράτει.

'Επιμέθιον: ἑρετότερον 1. φέρων ποταμοῦ πλησίον κύων κρέας Β. Πρβλ. Σ: [φ]έρε π. πλ. κ. κρ. Σ: φέρων κύων τις πλησίον φεύγοντος κρέας Cr. 2. εἰς ὄνδωρ ἄλλο Β: ἄλλον εἰς ὄνδωρ Cr. 3. λαχεῖν Cr: λαβεῖν Β 4. ἀπεστέρητο Cr.: ἀπεστερεῖτο Β

11 (Ἰγνατίου 13. Crusius σ. 269).

"Οτι παρὰ θεοῦ αἴτειν [τὰ] πρέποντα.

Κυρτὴ θιὸν κάμηλον ἔξηται κέρας,

ἥν ἔξεμυκτήριζε τῆς δυσβουλίας.

Σιμοὶ ταύτης λοιπὸν ὡτα καὶ κέραν,

ώς ἂν γε παντάπασιν αἰσχίστη πέλη.

'Επιμέθιον: Τὸ παρὰ τὰ προξύηρα πρόστοντα 1. ἔξηται ἔγραψα κατά τοὺς παρὰ Cr. πάδικας: ἔξηται B: ἔξηται Cr. 2. ἔξεμυκτήριζε Cr.: ἔξεμυκτήριζεν B 3. σιμοὶ Cr.: οὐ μοὶ B 4. γε Cr.: τε B αἰσχίστη πέλη Cr.: αἰσχιστος πέλεις B

12 (Ἴγνατιου 10. Crusius σ. 267).

"Οτι δέχεται τοῦ αἵτιου στοχάζεσθαι.

'Ανδρός πόθον μετῆξεν εἰς δούλην Κύπρις.

'Η δ' αὖ γ' ἐτίμα τὴν θεάν καθ' ἡμέραν,

ἴως καθ' ὑπνοὺς φησὶ «Μή τίμα σύ με·

τὸν ἄνδρα πηματίνω γάρ, οὐ φιλῶ σέ γε».

Ἐπιμόθιον: ὀφειλομένου 1. εἰς δούλην Cr.: εἰς δούλην B 2. ή Cr.: εἰ B γ' ἐτίμα Cr.: γε τίμα B θεάν Cr.: θεάν B 4. πηματίνω Cr.: πημένω B φιλῶ B: ποθῶ Cr.: δέ γε Cr.: δέ σε B

13 (Ἴγνατιος 11. Crusius σ. 268).

"Οτι φυλάττεσθαι τοὺς δύμοφρονοῦντας.

'Ομόφρονες νέμοντο τρεῖς ὁμοῦ βόσσες,

οὓς οὐδὲ θήρα ἴβλαπτε πολλάκις λέων·

ἔχθρας δὲ μίσι καὶ λόγοις διασχίσας

ἐκαστον οἷον ἔχειθρωκεν ἀθλίως.

4. οἷον Cr.: οἷον B

14 (Ἴγνατιου 39. Cursius σ. 279).

"Οτι φύσει μὴ μάχεσθαι.

'Ανὴρ γαλῆν γυναικα πρὸς δόμους ἄγεν·

παρῆν δὲ Κύπρις εἰς ἑορτὴν τοῦ γάμου·

νύμφη δὲ μον βλέψασα συντόνῳ τάχει

δίωκε τοῦτον μὴ τραπεῖσα τὴν φύσιν.

Ἐπιμόθιον: Τὸ φύσει 1. γαλῆν Cr.: γαλῆν B 2. παρῆν Cr.: παρήν B 3. μον Cr.: μῆν B

15 (Δοχειαρίου 6. Ἴγνατιου 12. Crusius σ. 268).

"Οτι τοῦ συνήθους τὸ ἐσόμενον ἔσοπτρον.

Γάμοις ἔχαιρόν βάτραχος τοῖς Ἡλίου

φ. 178α καὶ τις πρὸς || αὐτοὺς εἶπεν· «Ὤ δειλὸν γένος·

εἰ γάρ μόνον τρέμοιμεν αὐγὰς Ἡλίου,

τις, εἰ γε τεκνώσει, τοῦτον βαστάσοι;».

Ἐπιμόθιον: ἐσώμενον ἀπρόσοπον 1. γάμοις B τοῖς Cr. τῆς B: τοῦ Δ 3. τρέμοιμεν Cr.: τρέμεται Δ: τρέμοιτε ἔγραψεν Νέος Ἑλληνομημάρτυρος Τόμ. Ζ' σ. 60 4. εἰ ΔCr.: εἰ B τεκνώσει BCr.: τεκνώσει Δ βαστάσοι Cr.: βαστάσει BΔ

16 ('Ιγνατίου 21. Crusius σ. 272).

"Οτι δι μη ποκπται τις μη μετιέναι.

'Οδοῦσιν είλεν εξ ὄνου λύκος ἥλον·
αίτων δὲ μισθὸν πλήττεται λὰξ τὴν γένυν.
Λύκος δὲ φησιν αΠότες μάγειρος ὃν πάλαι
ἰατρικῆς μετηλθόν 'Εργ' ἀναξίως ;».

1. Όδοῦσιν Cr.: Όδοῦσιν B είλεν εξ ὄνου λύκος ἥλον B: ἥλον είλεν εξ ὄνου λύκος Cr.: 2. γένυν Cr.: γένυν B 3. φησιν Cr.: φησι B μάγειρος Cr.: μάγηρος B

17 ('Ιγνατίου 22. Crusius σ. 272).

"Οτι τὸ ἀμφίβολον ἐν κοινωνίαις ἀπιστον.

Πᾶσιν πέφυκε θηρσὶ καὶ πτηνοῖς μάχη.
Ἡλω Λίβυσσα στρουθὸς, η τούςδ' ἵπλανα
ἴναι μὲν δρνις, ἐκ μέρους δὲ θηρίον,
πτηνοῖς κάραν δεικνῦσα, τοῖς θηρσιν πόδας.

1. πᾶσιν Cr.: πᾶσι B 2. ἡλω Cr.: ἡλω B η Cr.: η B 3. δρνις Cr.: δρνις B δὲ Cr.: καὶ B 4. θηρσιν Cr.: θηρσι B

18 (Δοχειαρίου 19. 'Ιγνατίου 23. Crusius σ. 273).

"Οτι τὸ ἐκ πείρας δδύνατον προφασίζεσθαι.

Κερδὼ βότρυν βλέπουσα μακρὰς ἀμπέλου
εἰς ὄψος ἥρτο καὶ καμοῦσα πολλάκις
ἴλειν ἀπεῖπε· πρὸς δ' ἴσαυτὴν ἀντέφη
«Μὴ κάμεν· ρᾶγες ὅμφακίζουσιν μάλα».

- Ἐπιμόθιον: πέρας 1. κερδὼ Cr.: κερδῶ BΔ βότρυν BΔ: βότρυς Cr. βλέπουσα B: βλέπουσα ΔCr.: μακρὰς Δ: μακρὰς B: μακρῆς Cr.: 2. ἥρτο ΔCr.: ἥρτο B 3. ίλειν Cr.: ίλθειν B: λαβεῖν Δ δ' ἰσαυτὴν Cr.: δὲ αὐτὴν BΔ ἀντέφη B: ταῦτ' ἔφη Cr.: μὴ ΔCr.: μη B ρᾶγες Cr.: ράγες B: ράγες B δμφακίζουσιν Cr.: δμφακίζουσαι BΔ μεσος καληνομημον τομ z'

19 (Ἴγνατίου 24. Crusius σ. 273).

“Οτι τὸ σωθῆναι ἀδυνάτοις καὶ χαριεῖσθαι [ἴσον] δοκτέον.

“Ἡτει λαβεῖν ἀγροίκον λαγῶν ἵππότης.

Λαβὼν δὲ χεραι τοῦτον ἥρωτα «Πόσου;»

καὶ πᾶλον ἔργηλαυνεν. »Ἀγροίκος δ' ἔφη

«Μὴ σπιεῖδε» σοι δώρημα τοῦτον προσφέρω».

Ἐπιμέθιον: Ίσον προσέθηκα 1. Ἡτει λαβεῖν Cr : 'Ην τις λαβὼν Β
ἀγροίκον Β: ἀγροίκον Cr. λαγῶν ἵππότης Β: ἵππότης λαγῶν Cr.;
2. ἥρωτα Cr. ἥρωτα Β 3. ἀγροίκος Β: ἀγροίκος Δ 4. τοῦ-
τον Cr. τοῦτο Β

20 (Ἴγνατίου 25. Crusius σ. 273).

“Οτι ἐν ἀγνοίᾳ τῶν ἀδικημάτων τὰ δίκαια εὗπορα.

Βέλει τρώθη πρὸς στῆθος ἀετὸς πάλαι·

ἀλγῶν δὲ λοιπὸν ἡστα πολλὰ δακρύων.

Βλέπων δ' ὁστὸν εἶπεν ἐπτερωμένον

εἷλαπατ, πτερόν με τὸν πτερωτὸν ὄλλυει».

1. βέλει Β: βέβληπτο Cr. τρώθη (γραφα κατά PAlD¹: τρωθεῖσα Β) πρὸς στῆθος ἀετὸς πάλαι Β: τις πρὸς στῆθος ἀετὸς βέλει Cr.
2. ἀλγῶν Cr.: ἀλγῶν Β ἡστα Cr.: ἡστα Β 3 ὁστὸν εἶπεν ἐπτε-
ρωμένον Cr.: εἰς τὸν ἡλον (ἐκ τοῦ τὸ πρῶτον γραψίντος ἡλιον) ἐμπελαρ-
γένον Β 4. παπατ Cr.: λάκει Β

21 (Δοχειαρίου 7. Ἴγνατίου 26. Crusius σ. 274).

“Οτι κατὰ τῶν ἀπόντων μὴ θρασύνεσθαι.

φ. 1786 || Δειλὸς κυνηγὸς πρός τιν² εἶπε ποιμένα·

«Εἰ που λέοντος ἰχνος εἰδεῖς μοι φράσσων».

«Σοι τοῦτον, εἶπεν, εἰ θέλεις, δείξω πέλας».

«Ἴχνῶν, κυνηγὸς εἶπεν, οὐ ζητῶ πλέον».

Ἐπιμέθιον: ἀπάντων 1. τιν² Cr.: τινα Β εἶπε Cr.: εἶπεν Β
ποιμένα BCr.: ποιμένι Β 2. εἰδεῖς Cr.: εἰδεῖς ΒΔ 3. Σοι BCr.:
αἴ Δ εἶπεν BCr.: λέπει Δ πέλας BCr.: τάχα Δ 4. πλέον BCr.:
πλέων Δ

22 (Δοχειαρίου 10. Ἰγνατίου 27. Crusius σ. 274).

“Οτι τὰ ὀλέθρια κέρδη ισον ζημίας.

Εἰςδύσας κερδῶ πρὸς δρυὸς κοίλης βάθος
ισρισκεῖ δαῖται ποιμένος, καὶ δὴ φάγεν,
ἀς μὴ προκύπτειν ἐκ πάχους. Εἶπεν δέ τις:
«Θέλεις περοελθεῖν; »Ωςπερ εἰςῆλθες γίνουσα.

Ἐπιμύθιον: ίσον 1. κερδῶ Cr.: κερδῶ B κοίλης Cr.: κύλης B
3. εἴπεν Cr.: είπε B 4. ωςπερ εἰςῆλθες γίνουσα Cr.: γενοῦ ωςπερ
εἰςῆλθες B

23 (Δοχειαρίου 5. Ἰγνατίου 28. Crusius σ. 275).

“Οτι τὰ ἀλλότρια μὴ ἀπλήστως κερδαίνειν.

Βοὸς φαγὼν παῖς εἰς ἱερὴν ἔγκατα
ῆμει κεκληγὼς «Σπλάγχνα, μῆτερ, ἰκχέω».·
·Η δ' αὐ γιελῶσα «Μὴ φοβοῦ, φησὶ, τέκνον·
τῶν σῶν γάρ οὐδὲν, ἀλλ' ἴμεις ἀλλοτρίων».

Ἐπιμύθιον: ἀπλείστως κερδαίνειν 2. ημει Cr.: ημει B: οἷμει Δ
κεκληγὼς BCr.: κεκραγὼς Δ 3. η BΔ: η Cr. γελῶσα-φησὶ B
γελῶσα φησὶ (γελῶσα φησὶ Δ) μὴ φοβοῦ Οr.

24 (Δοχειαρίου 2. Ἰγνατίου 29. (Crusius σ. 275).

“Οτι τὸ ἔξ ἐράνου κάλλος διάλύεται.

·Ἀλλοτρίοις πτεροῖσιν ἡμφιεσμένος
ηὗχει κολοιὸς ὄρνεων ὑπερφέρειν.
Πρώτη δὲ δῶρον ἡ χελιδὼν ἡρπάκει,
μειθ' ἦν ἀκαντες· εἴται γυμνὸς εὑρέθη.

Ἐπιμύθιον: ἔξεράνου 2. πῦχει BCr.: πῦχει Δ κολοιὸς ὄρνεων
ὑπερφέρειν ΔCr.: κωλυδὸς ὄρνεων ὑπέρ φέρειν B 3. πρώτη BCr.:
πρώτη Δ ἡρπάκει ΔCr.: ἡρπάκη B 4. εὑρέθη ΔCr.: ἡνρέθη B

25 (Δοξιαρίου 11. Ἱγνατίου 30. Crusius σ. 275).

"Οτι τὸ μέγα κέρδος ὑπὸ κακοῦ θεον ἐστὶ βλάβης.

Εἰς λαιμὸν ὄστον ἐμπεπήγει τοῦ λύκου,
μισθοῦ δὲ ἐλῶν γέρανος ὥτε τὴν χάριν.
«Σφον τράχηλον οὐκέτι λαιμοῦ φέρων
μὴ δῶρον ἀλλό, φησί, πλὴν τούτου αἴτειο.

Ἐπιμέθιον: Ιδον 1. τοῦ λύκου BGr.: τῷ λύκῳ Δ 2. μισθοῦ Cr.:
μισθῶ BΔ ἐλῶν ΔGr.: ἐλῶντι B: ἐλῶν τις Δ γέρανος ΔGr.: γερά-
νος B οἵτε τὴν Cr.: οἵτε B: οἵτοι Δ 4. μὴ δῶρον ΔGr.: δῶρον
μὴ B φησί ΔGr.: φησίν B τούτου BGr.: τοῦτο Cr.

26 (Ἴγνατίου 31. Crusius σ. 276).

"Οτι ἐν καιρῷ μὴ θρασύνεσθαι.

Πύργου προκύπτων ἀρνός ἐσκωπτε λύκον
ὡς αἰσχρὸν, ὡς κάκιστον, ὡς μιστὸν φθόνου·
ἄνω δὲ βλέψας φησίν «Οὐ σκώπτεις οὐ με,
πύργος δ', οὐς ὄπλιζει σε πρὸς μέγα θράσος».

1. ἐσκωπτε Cr.: ἐσκοπτε B 2. φθόνου Cr.: φόνου B 3. ἄνω δὲ
βλέψας Cr.: δινωθεν βλέπων B σκώπτεις Cr.: σκόπτεις B 4. οὐς Cr.:
οὐ B

27 (Δοξιαρίου 15. Ἱγνατίου 32. Crusius σ. 276).

¶ 179a || "Οτι τύχης καὶ τὸ πᾶν μέτριον ἴσχύει.

"Ηλαυνε ταῦρον οὐκέτης τράγος,
οὐ θήρ λίων διώκεν. Εἶτε δὲ στένων·
«Εἶπερ με μὴ λίσοντας ἵπτοι φόβος,
ἴγνως θεον ταῦρου τε καὶ τράγου οθένος».

Ἐπιμέθιον: τέχνης 1. ταῦρον BGr.: τράγος Δ οὐκέτης Cr.: εῖτε BΔ
τράγος BGr.: ταῦρον Δ 2. λίων Cr.: λίπει BΔ διώκεν ΔGr.:
διδίωκεν B 3. με μὴ ΔGr.: μὴ με B ἵπτοι ΔGr.: ἵπτόν B
τε BGr.: λίπει B

28 (Δοχειαρίου 22. Ἰγνατίου 33. Crusius σ. 276).

“Οτι δίκια προφάσεως εύπόρος.

Λύκος πρὸς ἄρνα φησὶν «Οὐ πρόσθεν σύ μοι
ῦδωρ τάραττες;» «Ἄρτι γαστρὸς ἔξεφων
καὶ πῶς ὕδωρ τάραττον; ἀγνοῶ πότεν.
ε· Ἐπει λέγεις δίκαια, πάγκακος πέλεις».

1. πρόσθεν σύ BGr.: προσανί γε δοὶ Δ μοι Cr.: μου B 2. τά-
ραττες BGr.: ταράττεις B δοτὶ γαστρὸς BGr.: γαστρὸς δοτ' Δ
ἔξεφων Cr.: έξεφων B 3. ὕδωρ τάραττον BGr.: ώρρώρ' ὕδωρ Δ
4. λέγεις δίκαια Cr.: οὐ δίκαια λέγεις B πάγκακος BGr.: πάγ-
κακος Δ

29 (Ιγνατίου 34. Crusius σ. 277).

“Οτι δ παραινεῖ τις ποιεῖτω πρῶτον.

«Ορθῶς.βαδίζειν εἶπε καρκίνος «τέκνον»,
μηδέ γε λοξῶς τὴν ὁδὸν παρατρέχειν».
«Πρόελθε, μῆτερ, καὶ καθηγοῦ τοῦ τέκνου,
κάγὼ βλέπων ἔψοιμι πρὸς τὰς σὰς τρίβους».

Ἐπιμύθιον: τις 1. Ορθῶς Cr.: Ορθῶς B καρκίνος Or.: καρ-
κίνος B 2. μηδέ Ιγρεψ: μὴ δέ B: μὴ δὲ Or.: παρατρέχειν Cr.:
παρατρέχεις B 3. πρόελθε Cr.: πρόσελθε B 4. κάγὼ B ἔψοιμι Cr.:
ἔψοιμι B

30 (Ιγνατίου 35. Crusius σ. 277).

“Οτι φανερὸν ἀμάρτημα μὴ σοφίζεσθαι.

‘Ράβδῳ κατῆξεν αἰγὸς αἰπόλος κέρας’
ἡ προεπιεών ἐδεῖτο δακρύων μέγα
«Μὴ δῆτα φήσῃς ταῦτα πρὸς τὸν διεπότην».
‘Η δ' γε φησι «Πλειόν ἡχήσει κέρας».

1. Ράβδῳ B αἰγὸς αἰπόλος Or.: αἰγὸς αἰπόλος B 2. ἐδεῖτο Cr.:
ἐδεῖτο B μέγα Or.: μέτα B ? δῆτα φήσῃς Cr.: δή δακρίσεις B
4. η B: ή Cr. φησι Or.: φησίν B

31 (Ιγνατίου 36. Crusius σ. 278).

"Οτι τῶν αἰτίων μὴ ἀναισθητεῖν.

"Ωκοις ὅνος παρῆγεν ἀργυροῦν βρέτας
Φοίβου, τόπερ πᾶς προξενῶν πίπτεν κάτω.
Τύφω δ' ἐπαρθεὶς, μὴ θέλων μένειν ὅνος,
ῆχουσεν «Οὐ θεὸς εù, τὸν θεὸν δ' ἄγεις».

Ἐπιμόθιον: τῷ αἰτίῳ ἀναισθητήν 2. τόπερ πας Ορ.: τὸ περπας Β
πίπτεν Ορ.: πίπται Β

32 (Ιγνατίου 43. Crusius σ. 280).

"Οτι αἱ μεγάλαι ἔχθραι ἀδιάλλακτοι.

"Οφιν θέλων τις αὐτ' ὄλεθρου παιδίου
πλήττειν, πέτραν ἰσχύες καὶ φιλεῖν θέλειν.

φ. 1796 "Οφις δέ φησι || εΠῶς γένοιντο συμβάσσεις,
ἴως σὺ τύμβον καὶ πέτραν ἵγε βλέπω ; ; .

Ἐπιμόθιον: ἔχθραι τις Ορ.: λέπαι Β 3. φησι Ορ.: φησιν Β γέ-
νοιντο Ορ.: γένοιτο Β 4. βλέπων Ορ.: βλέπων Β

33 (Ιγνατίου 45. Crusius σ. 281).

"Οτι βίᾳ καιροῦ μὴ ἀντιτάττεσθαι.

Δρῦν ἡγε ρείθρον πνεύμασι βεβλημένην·
αὗτη δ' ἔλιξι καὶ δόναξι πιέζετο,
πῶς εἰσιν ὄρθοι. «Πνεύμασιν δουλούμαθα·
πτῶσις δ' ἔσεινων ἔστιν ἡ στάσις».

1. Δρῦν Ορ.: Πρῦν Β ἡγε Ορ.: ἡγειρε Β βεβλημένην Ορ.: βε-
βλημένοις Β 2. ἔλιξι Ορ.: ἔλιξι Β πιέζετο Ορ.: πιέζετο Β
3. εἰσιν Ορ.: εἰσιν Β 4. ἔστιν Ορ.: ἔστιν Β

34 (Δοχειαρίου 9. Ἰγνατίου 27. Crusius σ. 274).

"Οτι κακούς μὴ εὖ ποιεῖν.

"Εθαλπε τις κυνηγός ἐν κόλποις ὅφιν
ώρφ κρίνεις" εἶπε δὲ Θέρμης ἥσθετο,
Ἑπληξε τὸν θάλφαντα καὶ κτεῖνε τάχος.
Οὐτῷ κακοὶ ποιοῦσι τοὺς εὐεργέτας.

1. κυνηγός B: γεωργός ΔCr.: 2. δὲ BCr.: δ' Δ θέρμης ἥσθετο Cr.:
θέρμη ἥσθετο B: ἥσθετο θέρμης Δ 3. κτεῖνε ἔγραψα κατά T: κτεῖναι BΔ:
κτείνει Cr.

35 (Δοχειαρίου 14. Ἰγνατίου 6. Crusius σ. 266).

"Οτι ἐν τῷ καιρῷ ἀργεῖν καὶ ἀκαίρως ἐπιζητεῖν μάταιον.

"Ήτει τροφὴν μύρμηκα τέττιξ ἐν κρύσι.
Μύρμηξ πρὸς αὐτὸν εἶπε· «Πῶς γέρ οὐκ ἔχεις;»
«Ως ἐν θύραι, προσείπεν, ηδεν ὁξέως».
Χειμῶνος ὄρχον, φησι, μὴ τροφῆς θρα.

1. "Ήτει ΔCr.: "Ήτοι B μύρμηκα Cr.: μύρμηκα B: μύρμηκι Δ
2. εἶπε ΔCr.: εἶπεν B 3. ηδεν ΔCr.: εἶδον B 4. χειμῶνος BCr.:
χειμώνα Δ φησι Cr.: φησίν BΔ

36 (Δοχειαρίου 16. Ἰγνατίου 44. Crusius σ. 280).

"Οτι ἐκ [τῶν] πέλας γινώσκειν ἑαυτόν.

Θανεῖν ἔμεντο πτῶκες ή ζῆν ἐν βίῳ
ώς εὐτελεῖς, ως δύτες ἀδρανεῖς ἀγαν.
Λίμνη δ' ἑαυτοὺς ἐμβαλεῖν ὑπηγμένοι
ἴσχον, φυγόντων βατράχων, θράσος μέγα.

'Επιμόθιον: τῶν προσέθηκα κατά RF - ἑαυτὸν ἔγραψα κατὰ RE: αὐτὸν B
1. Θανεῖν ΔCr.: Θανεῖν B ζῆν ΔCr.: ζεῖν B 2. εὐτελεῖς ΔCr.:
ἀπελεῖς B ως δύτες Cr.: δύτες BΔ ἀδρανεῖς ΔCr.: ἀδρανεῖς B
3. ἑαυτούς Cr.: ἑαύτοις Δ: αὐτούς B ἐμβαλεῖν ΔCr.: ἐμβαλλὼν B
ὑπηγμένοι ΔCr.: ἡλπηγμένοι B 4. φυγόντων βατράχων BCr.:
βατράχων φυγόντων Δ

37 (Δοχειαρίου 18. Ἰγνατίου 16. Crusius c. 270).

"Οτι φυλάττεσθαι πολεμίων ὑπόκρισιν δεῖ.

Κάμνουσαν δρνιν εἰδεν αἴλουρος νόσῳ,
πρὸς τὴν ἔφος . Πῶς ἔχει τὰ τῆς νόσου;»
Τρέμουσα δὲ εἶπεν «Εἰ παρέλθοις μαχρόθεν,
ζωὴν ὑπὲλθω δορκάδων ὑπερτέρων».

Ἐπιμόθιον: φυλάττεσθε B 1. δρνιν ΔCr.: δρνιν B 2. ἔφος BCr.:
ἔφος Δ ἔχει Δ: ἔχεις BCr.: ἔχει Δ: ἔχεις BCr.: 3. παρέλθοις BCr.:
παρέλθων B

38 (Δοχειαρίου 23. Ἰγνατίου 20. Crusius c. 271).

"Οτι γνωσιμαχεῖν ἐκ πείρας διδασκόμεθα.

Μάχην λίων συνῆψεν ἀνδρὶ τοξότῃ.
Βέλοις τυπεῖς δὲ πᾶσι θηραὶν εἶπε τοιάδε·
«Εἰ γὰρ προπομπούς εὐπορεῖ τοίους ὅγε,
τίς αὐτὸς εἴη συστάδην ώρμημένος;»

Ἐπιμόθιον: γνώσει μαχῶν 1. συνῆψεν ΒΔ: συνῆπτεν Cr 2. βέλοις
τυπεῖς BCr.: βέλοι τυπεῖς B θηραὶν εἶπε τοιάδε Cr.: πᾶσι θηραῖν
ηπύει B: ὡς ἀθυμῶν ἔβδα Δ 3. προπομπούς Cr.: πρόπομπούς B:
προπομπῶν Δ εὐπορεῖ ΔCr.: ἀπορεῖ B τοίους BCr.: τοίων Δ
ὅγε ΔCr.: δῆτε B 4. τίς BCr.: τί Δ συστάδην ώρμημένος ΔCr.:
συστάδην ώρμημένοις B

39 (Ἰγνατίου 14. Crusius c. 269).

φ. 180α || "Οτι τὸ περισσὸν ἐπιβλαβές.

Πηγαῖς ἑαυτοῦ δορκὸς ἔβλεπε θέαν·
λεπτοὺς πόδας μωμεῖτο, χαῖρε δὲ εἰς κέρας.
Γλης δὲ τὸν λίοντα φεύγων ἐκ μάσης
θνήσκει πιδηθεὶς οἰς ἔχαιρει ως μᾶλλον.

1. ἑαυτοῦ Cr.: ἑαυτῆς B δορκὸς ἔβλεπε Ἱγραφα: δορκάς ἔβλεπε B:
προεβλέπων δορκὸς Cr. 2. μωμεῖτο Cr.: μωμεῖτω B χαῖρε Cr.:
χαῖρει B εἰς Cr.: εἰ B 3. δὲ τὸν Cr.: δὲ ἐγ' ως B φεύγων Cr.:
φεύγειν B 4. μᾶλλον B: μάτην Cr.

40 (Ἔγνατιου 16. Crusius σ. 281).

"Οτι προέχοντι μὴ ἔριζε.

Πρὸς τοξικὴν ἥριζε πατρὶ Λυξίᾳς,
ἀπ' ἀντολῆς δ' ἐπέμψεν εἰς δύσιν βέλος·
ὁ Ζεὺς δὲ τοῦτον εἰς τοσοῦτον προφθάσας
ἔφη στραφεῖς αὐτῷ τέκνον, εἰπεὶ ποῦ βάλωσα.

1. πατρὶς Cr.: πατρὶς B   2. ἀπ' ἀντολῆς ἕγραψε: ἀπανταλῆς B: ἀπ'
ἀντολῶν Cr.   δύσιν Cr. δύσιν B   4. βάλω Cr. βάλεις B

41 (Ἔγνατιου 15. Crusius 269).

"Οτι ἔχθρῶν ἐπαίνοις μὴ πιστεύειν.

Τυρὸν κόραξ ἔδακνε, κερδὼ δ' ἡπάτα
«Εἰ γλωσσαν εἶχες, Ζηνὸς ἡς ὅρνις μέγας».·
Κόραξ ρίπτει τυρὸν.†, ἡ δ' εἶλαν τάχος.·
«Ἐχεις, κόραξ, ἀπαντα, νοῦς δέ σοι λείπει».

1. κερδὼ Cr.: κερδὼ B   ἡπάτα Cr.: ἡπάτα B   2. εἶχες Cr.: ἦχεσε B
ἡς ὅρνις Cr.: ἡς ὅρνις B   3. κόραξ εἴλε τάχος ἀμέτρως B καθ' ἄ και
ὁ Βερολίνειος καθ'. 4θ: ὁ νάπτιος δ' ἔκραζεν, ή δ' εἴλεν τυρὸν Cr.:
4. νοῦς δέ σοι λείπει. B, καθ' ἄ και ἐν τῷ Βερολίνειῷ: νοῦν πτήσαι δ' ἔβη Cr.

42 (Ἔγνατιου 19. Crusius σ. 271).

"Οτι τὰ παρὰ τὴν ἀξίαν τίμια διαλύεται.

Φέρων λέοντος δέρμα τοῖς ὄψιοις δόνος
ηὔχει λέων εἶναι τις, αἰκόλους τρέπων.
Ἐπει τὸ δὲ γυμνὸς τῆς λεοντῆς εὑρέθη,
τοῦτον μυλῶν ἔμνησε τῆς ἀταξίας.

- Ἐπιμέθιον: τὰ προεόμηκα λύεται 2. ηὔχει Cr.: ηὔχε B λέων
εἶναι τις αἰπόλους Cr.: λεοντεῖναι πόλους B 4. τοῦτον μυλῶν Cr.:
μύλοις τοῦτον B

43 (*Iyyatīn 18, Crusius 271*).

‘Οπι τοῖς μὴ ώφελοῦσι καὶ βλάβη παραπίπτει πολλάκις.

‘Ως ἀκριδας θήρας παις τις, σκορπίῳ
χείρα πρότεινεν· ὃς δὲ «Μὴ ψαύσῃς» ἐφε-
ώς εἴ γε μου ψαύσεις ἐκ χόλπων στένων
καὶ τὰς ἀληθεῖς ίκενώσεις ἀκριδας».

Ἐπιμένει: ὁφελοῦσι 1. παῖς Cr. παῖς B 2. ὁς Cr.: ὁ B 3. ἐκ κόλπων στένων Cr.: στέρων ἐν κόλπῳ B 4. ἀληθεῖς ἐκκενώσεις Cr.: ἀληθεῖς ἐκκρυώσεις B

44 (*Tetrasticha* 15. *Crusius* σ. 290).

"Οτι τὰ τέλη δεῖ σκολεῖν εἴθ' οὕτως ἔγγειρεῖν.

Πέπτωχε κερδώ πρὸς βαθύχρημνον φρέαρ,
πρὸς δὲ τράγος κάτεισι διψῶν ἀσκόπως·
ὑφ' οὐπερ αὐτὴ τοῦ βάθους σεσωσμένη
ἐκερτόμησεν ως ἐνουν πειραγωνίαν.

Ἐπιμέθιον: εἰθ 1. κερδῶ Or.: κερδῶ B βαθύκροτον Or.: βαθὺ^ν κρυψόν B 2. δν Or.: δ B κάτεισι Or.: κάτεισιν B 4. δησουν πωγωνίαν Or.: διννούς πωγωνίας B

45 (Tetraستیcha 16. Crusius σ. 290).

**Ότι κρείσσον τοῦ σωματικοῦ κάλλους
τὸ τῆς ψυχῆς.*

¶ 1806 || Ποικίλμασιν καυχᾶτο πάρδαλις πάλαι·
    ήγκερ κατηντέλιζε κερδὸς τοῦ θράσους,
ταύτης ἐκυθῆν οὖσαν ἔξηρημένην
    ώς μὴ τὸ σῶμα, τὴν δὲ ψυχὴν ποικίλην

1. ποικίλμασιν καυχάτο πάρδαλις Στ.; ποικίλμασι τέρπετο παρδάλις Β 2. κερδῶ Ορ.; κερδῶ Β

46 (Tetraстиcha 9. Crusius σ. 288).

"Οτι ού δει τοις χαροποις μεταβάλλεσθαι.

Εἴλκον σαγήνην δινδρεις, ἐκ βάθους πάλαι,
ἡςπερ τὸν δύχον ἐννοοῦντες εὐθύμουν.
Αἴθων δὲ πλείστων ἥν, ἡττον δὲ ἰχθύων.
Τὴν χαρμονὴν σύγκρατον είχον τὴν λύπην.

Έπιμέθιον: χαροποιοῖς 1. Εἴλκον σαγήνην Cr.: Εἴλκον σαγήνην B
3. ἥν ἡττον δὲ ἔγραψε: ὅν ἡττον δ' B: εὑρεθέντων δικτύοις Cr.
4. τὴν χαρμονὴν Cr.: τὴν χαρμονὴν B

47 ('Ιγνατίου 56. Crusius σ. 284).

"Οτι χαλεπώτεραι αἱ ἀπροσδόκητοι συμφοραί.

Πῆξεν χελιδῶν νοσειὰν κριτηρίου
ὅπερθεν, ἡςπερ τὴν γονὴν βλάψει δράκων.
Ἡ δ' ως ἔφησεν «Ὦ πολυστόνου τύχη,
ὅπου περ ἀκδίκησις, ἐβλάβην μόνη».

Έπιμέθιον: χαλεπώτεροι 1. Πῆξεν Cr.: Πῆξε B 2. βλάψει B:
βλάπτει Cr. 3. δ' ως ἔγραψε: δός B: αὗτ' Cr. πολυστόνου τύχης Cr.:
πολυστόμου τύχεις B

48 ('Ιγνατίου 57. Crusius σ. 285).

"Οτι πολλάκις καὶ ἐπίνοιαι εἰς συμφορὰς τελευτῶσι.

Περῶν ποταμὸν φόρτου ἥγ' ἄλιων ὄνος,
ἐν ᾧ περ ως πέπτωκε, κουφίσθη βάρους.
Σπόγγων δ' ἐπιειτα πλῆθος οὐτος ως φέρειν,
πεσὼν ἔκοντι δυστυχῶς ἀπεπνίγη.

1. ἥγ' ἄλιων Cr.: ἥγεν ἄλιδς B 2. κουφίσθη Cr.: κουφίσθεις B
4. δυστυχῶς ἀπεπνίγη Cr. δυστιχῶς ἀπεπνίγει B

49 (Τύπατίου 50. Crusius σ. 282).

“Οτι δδύνατος ούτε παρών ούτε απών ἐπιβλαβής
ἢ ὠφέλιμος.

Κώνωψ καθῆστο πρὸς κέρας ταύρου πάλαι,
ὄνπερ εἴριτο πάνπερ ἐκπτῆναι θέλει.
“Ηχουσσε δὲ καὶ Ω; περ οὐκ ἔγνων καθημένου,
οὐδὲ δὲν ἀποπεφειας αἰσθησιν λάβων.

Ἐπιμέθιον: δδύνατον 2. δηνπερ Cr.: δηνπερ B είρεστο B: κέλευεν Cr.
ἐκπτῆναι Cr.: ἐκπτῆναι B 3. ἔγνων ἔγραψα κατὰ F: ἔγνω BCr.
4. οὐδὲ δὲν ἀποπτῆσειας ἔγραψα: οὐδὲ δὲν ἀποπτῆσειας B: οὐτω δὲ μὴ
πτῆδαντος Cr. λάβω B: λαδῷ Cr.

50 (Τύπατίου 49. Crusius σ. 282).

“Οτι μάταιοι οι προσφεύγοντες οῖς τὸ δδίκειν ἔστι σύμφυτον.

Φραγμοὺς ἀλλωπηξ ὡς ὑπερβαίνειν θέλεν
ὅλισθάνουσα καὶ βάτου δεδραγμένη
ἴξιστο πέλμα, λοιδόρει δὲ τὴν βάτον.
«Μίμφου σικαυτήν» ηδὲ ἵψη εμὴν μήν φύσιν.

Ἐπιμέθιον: ἐπιδύμφυτον 1. ὑπερβαίνειν Cr.: ὑπερβένειν B
3. λοιδόρει Cr.: λοιδωρεῖ B 4. σικαυτήν Cr.: σ' ἱκτίνην B ηδὲ
(η δὲ B) ἵψη μὴν μήν (μήμην B) φύσιν B: μὴ φύσιν γέρμην ἕψη Cr.:

51 (Tetrasticha 6. Crusius 287).

“Οτι οι τὰ ίδια ἐπιτπδεύματα καταλιμπάνοντες δυςτυχοῦσι.

Τχθὺν λάρος βιβρωσκε, θνήσκει δὲν τάχη.

φ. 481α πρὸς δηνπερ || ιέφησεν ίκτίνος λέγων

«Πίπονθας ὡς δίκαια, δύστηνον κάρα.

πλωτῶν δίαιταν πτηνὸς γάρ ὧν μὴ φίλει.

Ἐπιμέθιον: “Οτι τὰ ἐπιτπδεύματα 1. θνήσκειτε Cr.: θνήσκειν B
αῦ Cr.: αῦ B 2. δηνπερ Cr.: δηνπερ B ίκτίνος Cr.: ίκτίνος B
3. δύστηνον κέρα Cr.: δύστηνον κέρα B 4. γάρ ὧν Cr.: ὧν γάρ B
φίλει Cr.: φίλος B

52 (Tetrassticha 8. Crusius σ. 288).

Οτι οι κακούργοι γνωσθέντες ανόντοι τῶν τεχνασμάτων
γίνονται.

'Η αῖξ νομῆς ἵριστα κρημνῷ βόσκετο·
ταύτῃ δὲ λύκος ἴνδεων τροφῆς δλως
ἴφησε λειμῶν' αὐθαλῆ κάτω πελειν·
αὐτὴ δὲ ταύτης μὴ φρονειν τροφῆς ἔφη.

*Επιμέθισθε: ανόντοι τῶν τεχνημάτων 1. νομῆς-βόσκετο Ορ.: κά-
σκετο κρημνῷ νομῆς δρῶσα B 3. λειμῶν' Ορ.: λειμῶν B πέλειν B:
βλέπειν Ορ. 4. αὐτὴ δὲ Ορ.: αὐτὴ γε B ἔφη Ορ.: δ' ἔφη B

53 (Tetrassticha 3. Crusius σ. 287).

Πρὸς τὸν δι' ὑποκρίσεως ἐνεδρεύοντα.

Λύκον κύνες πλήξαντες ἀχρηστὸν λίπον·
τροφῆς δ' ἀμοιρῶν ἄρν' ἔλεξι τοιάδε·
«Οἶσον ποτὸν διψῶντί μοι». Τῷ δ' ἀντίφη
«Θολη γενοίμην εἰ ποτόν σοι προσφέρω».

1. ἀχρηστὸν ἔγραφε κατὰ Εβδ ἀχριστὸν B: ἀχρεῖον Ορ. 2. ἄρνε λέξει
τοιάδε B: ἄρν' ἔλιπτάρει λέγων Ορ. 3. διψῶντι μοι τῷ B: διψῶντι
τούτῳ Ορ.

54 (Tetrassticha 17. Crusius σ. 290).

Τινὲς διὰ φόδον εἰς μείζονα κίνδυνον ἐμπίπτουσιν.

Φεύγουσα θηρεύοντας Ἐλαφος πάλαι
θηρὶ προσεμπέπτωκεν ἀγριωτάτῳ.
‘Γφ' οὐ σχεθεῖσα ταῦτ' ἔλεξι σὺν γάφῳ·
«Πῶς ἀνδρας ἱκφεύγουσα θηρὸς ὠλόμην;».

*Επιμέθισθε: διαφόδον 1. Ἐλαφος Ορ.: ἐλάφους B 2. προσεμπέ-
πτωκεν Ορ.: προσεμπέπτωκεν B 3. σχεθεῖσα Ορ.: συσχεθεῖσα B

55 (Tetraستicha 10. Crusius σ. 258).

Τινὲς ἑτέρων μοχθεύντων αὐτὸι πρόσποιοῦνται κάμνειν.

Εἶλκον θόες ἀμαξαν, ἡ δὲ ἥχει μέγα·
πρὸς τὴν ἀτραφέντες αἰδίον ἔφησαν ὅδέ πως·
«Ημῶν πονούντων τῷ πολυστόνῳ βάρει,
αὐτὴ γόμος πέλουσσα κέκραγας μάτην».

'Επιμέθιον: πρόσποιοῦνται 1. ἥχει Or.: ἥχει B 2. ἥν Or.: ἥν B
οἰδί Or.: ταῦτ' B πως B: πῃ Or. 4. αὐτὴ γόμος Or.: αὐτὴ^{γόμως} B

56 ('Ιγνατίου 54. Crusius σ. 284).

“Οτι τὸ ἀνώμαλον καὶ ἐπιβλαβές.

Ἐρωμένας δύ' εἶχε μιξόθριξ ἀνήρ.
Χρόνῳ διενηνοχεῖσι πάντῃ καὶ τρόπῳ
ἡ μὲν μελαινας, ἡ δὲ λευκὰς ἔκφερον.
Ἐξ ᾧν ψιλωθεὶς πᾶσιν ὠράθη γέλως.

1. δύ' Or.: δεῖ B εἶχε μιξόθριξ ἀνήρ B: εἶχεν ἀνήρ μιξόθριξ Or.
3. ἦ B: ή Or. μελαινας Or.: μελένας B ή B: ή Or. ἐκφε-
ρον Or.: ἐξέτεμ B 4. ἐξ Or.: εξ B γέλως Or.: γέλος B

57 ('Ιγνατίου 52. Crusius σ. 283).

Πρὸς τοὺς παρὰ δύναμιν πράττοντας..

“Ἄστρους περισκοπῶν τις ἀστεροσκόπος
πίπτει λεληθὼς εἰς φρέαρ. Τυχῶν δέ τις
ὅδοιπόρος στένοντι ταῦτ' ἔφη λέγων·
«Νοῦν θεῖς ἀνώ, βέλτιστε. τὴν γῆν οὐ βλέπεις;»
τις Or.: τις B 2. λεληθὼς Or.: λεληθὼς B

58 (Tetraستicha 14. Crusius σ. 290).

Οὐ δεῖ φιλεῖν τοὺς προτιμῶντας τοὺς προσφάτους δούλους τῶν παλαιῶν.

Ποιμήν ποτ' αἰξίν ἀγρίας τροφὴν φέρων
κατημέλησεν ὅπερ εἶχεν ἀφρόνως
χειμῶνος ψρᾷ. Καὶ παρούσῃς αἴθριας
φθιρὰν ἔφευγον μὴ πάθωσιν ἡμέραν.

*Επιμόθιον: Εἰ φιλεῖν προφάσει 1. ποτ' αἰξίν Cr.: ποτὲ αἰξίν B τροφὴν B: βράδσιν Cr.: 2. κατημέλησεν Cr.: κατ' ἡμέλησαν B 3. αἴθριας Cr.: αἴθριας B

59 ('Ιγνατίου 51. Crusius σ. 283).

"Οτι τοὺς εὔεργέτας οὐ δεῖ κακῶσαι.

"Ἐλαφον ἐξήλαυνον οἱ κυνηγίται,
ἥτις δασεῖαις ἀμπέλοις ἀπεκρύψη.
Τὰ φύλλα βιβρώσκουσα δὴ τῶν ἀμπέλων
κυνηγετοῦσιν ἐνδίκως θηράθη.

*Επιμόθιον: τοῖς εὔεργέταις 2. δασεῖαις Cr.: δασείας B 3. δὲ Cr.: δὲ B